

Sygn. akt I ACz 324/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Kowacz-Braun

Sędziowie: SSA Maria Kus-Trybek

SSO del. Marek Boniecki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko A. T.

o rozwód

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt. XI C 2051/11

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego A. T. do łożenia na rzecz małoletniej O. T., ur. (...) kwot po 700 zł miesięcznie i na rzecz małoletniego A. T., ur. (...) kwot po 500 zł miesięcznie, tytułem przyczyniania się do kosztów ich utrzymania i wychowania, począwszy od dnia 1 listopada 2013 r., do dnia 10. każdego kolejnego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat w terminie, do rąk powódki - A. T., w miejsce alimentów ustalonych w ugodzie zawartej w dniu 15 czerwca 2010 r. przed Sądem Rejonowym dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie, w sprawie do sygn. akt 111 RC 270/10/K, w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Sąd Okręgowy ustalił, że małżonkowie T. z małżeństwa mają dwoje małoletnich dzieci: O. T., ur. (...) i A. T., ur. (...) W dniu 15 czerwca 2010 r. przed Sądem Rejonowym dla Krakowa- Krowodrzy w Krakowie, w sprawie III RC 270/10/K, strony zawarły ugodę, w ramach której pozwany A. T. zobowiązał się płacić alimenty na rzecz małoletnich dzieci w kwotach po 350 zł miesięcznie na każde z nich. Od czerwca 2011 r. strony nie zamieszkują razem. Powódka wraz z dziećmi, pod pretekstem konieczności swojego leczenia, wyjechała do USA, gdzie nadal przebywa. Powódka ma 35 lat. Zatrudniona jest jako nauczycielka i z tego tytułu w 2012 r. osiągnęła łączny dochód w wysokości nieco ponad 13 000 \$. Małoletnia O. T. ma 7 lat. Jak podał Sąd pierwszej instancji, koszt związany z jej comiesięcznym utrzymaniem powódka określiła na kwotę 972 \$. Małoletni A. T. ma 6 lat, a koszt jego utrzymania powódka określiła na kwotę 907 \$. Pozwany ma 43 lata. Aktualnie nie pracuje zawodowo, ale prowadzi ponad 3-hektarowe gospodarstwo rolne i z tego tytułu w 2012 r. osiągnął dochód w wysokości 6296 zł. Od 2004 r. pozwany korzysta z dopłat unijnych do posiadanego gospodarstwa. W 2013 r. otrzymał z tego tytułu 9160 zł, w 2012 r. - 8 926 zł, w 2011 r. - 9071 zł, a w 2010 r. - 8 195 zł. Pozwany jest również właścicielem lasu o powierzchni 1,22 ha. Dodatkowo dzierżawi od sąsiada grunty o powierzchni

ponad 5 ha. Od czasu do czasu wyjeżdża w celach zarobkowych poza granice kraju, co czynił również przed faktycznym rozstaniem się stron, czyli przed 2011 r.

Sąd Okręgowy uznał za zawyżone koszty utrzymania rodziny podane przez powódkę, szczególnie w zakresie wydatków za mieszkanie i wyżywienie. Wskazał także na niezasadność doliczania do tych kosztów wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania w K.. Pozostałe wyliczenia powódki, mimo niepotwierdzenia ich żadnymi dokumentami, zdaniem Sądu pierwszej instancji były realne, także w odniesieniu do warunków polskich. W ocenie Sądu Okręgowego, zważywszy na wiek dzieci stron, koszty związane z ich utrzymaniem należy szacować na 1600-1700 zł miesięcznie w przypadku córki, zaś co do syna 1400-1500 zł na miesiąc. Odnośnie zarobków powódki Sąd Okręgowy zauważył, że nie wykazała ich aktualnej wysokości, natomiast w 2012 r. wyniosły one nieco ponad 13 000 \$, a zatem mniej niż deklarowane wydatki na utrzymanie dzieci. Co do pozwanego, Sąd pierwszej instancji podniósł, że do 2011 r. miał on stałą pracę, obecnie nie jest nigdzie zatrudniony na stałe, pracuje dorywczo za granicą. Utrzymuje się z gospodarstwa rolnego, w części dzierzawionego. Uzyskuje dopłaty bezpośrednio. Dochody może przynosić mu także 1-hektarowy las. Zdaniem Sądu Okręgowego zasądzone kwoty są adekwatne do potrzeb małoletnich, które niewątpliwie wzrosły w ciągu trzech lat, m.in. w związku z rozpoczęciem nauki w szkole, a także pozostają w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Sąd skonstatował również, że bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie zabezpieczenia była okoliczność, czy powódka bezprawnie czy też nie – wywiozła dzieci do USA.

Postanowienie powyższe zaskarżył pozwany w części zasądzającej alimenty na rzecz małoletniej córki O. T. powyżej kwoty 500 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego syna A. T. powyżej kwoty 400 zł miesięcznie, uznając żądanie wniosku o zabezpieczenie do łącznej kwoty 900 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia niniejszego zażalenia.

Skarżący zarzucił:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, która miała wpływ na treść postanowienia, a polegającą na ustaleniu w oparciu jedynie o uprawdopodobnienie, iż od daty ostatniego prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie alimentacyjnej koszty usprawiedliwionych potrzeb małoletnich dzieci wzrosły o 100% w stosunku do małoletniej O. T. i o 43% w stosunku do małoletniego A. T.;
2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, która miała wpływ na treść postanowienia, a polegającą na ustaleniu, iż pozwany jest w stanie podjąć pracę stałą lub dorywczą, z której osiągnięty dochód pozwoli mu na pokrywanie alimentów w wysokości zasądzonej przez Sąd I instancji, w sytuacji gdy pozwany jest rolnikiem zamieszkującym na górzystym terenie, o jałowej glebie we wsi B. w powiecie (...) (pogórze C.), gdzie bezrobocie sięga 20 %, a możliwość podjęcia prac dorywczych jest jedynie sezonowa i koliduje czasowo z obowiązkami pozwanego w gospodarstwie rolnym.
3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu I instancji z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, która miała wpływ na treść postanowienia, a polegającą na ustaleniu, iż fakt bezprawnego wywiezienia za granicę małoletnich dzieci przez powódkę nie przedkłada się na zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego, w sytuacji gdy bezprawne działanie powódki pozbawiło pozwanego możliwości sprawowania osobistej opieki oraz czynienia starań o wychowanie i utrzymanie małoletnich dzieci, a tym samym realizacji obowiązku alimentacyjnego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku powódki o zabezpieczenie roszczeń alimentacyjnych powyżej kwoty 500 zł miesięcznie na rzecz O. T. oraz powyżej kwoty 400 zł miesięcznie na rzecz A. T..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Za nietrafione uznać należało zarzuty dotyczące nieudowodnienia przez powódkę okoliczności uzasadniających jej wnioski. Pamiętać należy, że zarówno przepis art. 730¹ §1 k.p.c., jak i art. 753 §1 k.p.c. za wystarczające dla udzielenia

zabezpieczenia uznaje jedynie uwiarygodnienie roszczenia. Choć zasadniczo same twierdzenia strony za wystarczające do uprawdopodobnienia roszczenia także co do jego wysokości uznane być nie mogą, to jednak bezsporne okoliczności rozpoznawanej sprawy (wiek dzieci, miejsce zamieszkania, etap edukacji) wsparte zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, nie pozwalają uznać żądanych przez powódkę świadczeń koniecznych dla utrzymania małoletnich uprawnionych za zawyżone.

Zgodzić należy się z Sądem pierwszej instancji co do tego, że zmiana okoliczności uzasadniających zwiększenie zakresu świadczenia pozwanego na rzecz jego małoletnich dzieci została uprawdopodobniona. Od czasu, kiedy ukształtowany został ostatnio obowiązek alimentacyjny upłynęło ponad trzy lata. Obok notoryjnej okoliczności powszechnego wzrostu kosztów utrzymania, mieć należało przede wszystkim na uwadze, że oboje uprawnieni rozpoczęli naukę w szkole, co w niebagatelny sposób wpłynęło na zwiększenie wydatków koniecznych do poniesienia na ich rzecz. Jakkolwiek przy tym rację ma skarżący, zauważając, że Sąd Okręgowy zakwestionował część kosztów wskazywanych przez powódkę, to nie dostrzega jednocześnie, że żądała ona jedynie pokrycia ok. 1/5 części tych kosztów. Zakładając przy tym, że prawdopodobne koszty utrzymania małoletniej O. w warunkach polskich wynosiłyby ok. 1400 zł, zaś (...)– 1000 zł, to i tak obciążenie nimi pozwanego w połowie, nie stałoby w sprzeczności z przepisem art. 135 §1 k.r.o.

Podzielić należało także pogląd Sądu pierwszej instancji co do braku wpływu kwestii legalności wywiezienia dzieci przez powódkę za granicę na rozstrzygnięcie wniosku. Po pierwsze, zasądzone świadczenia przystają także do warunków krajowych. Po wtóre, kwestia powierzenia władzy rodzicielskiej powódce była w sprawie bezsporna, co oznacza, że w znakomicie większym zakresie spoczywał na niej będzie obowiązek czynienia osobistych starań o wychowanie i utrzymanie dzieci. Po trzecie wreszcie, kwestia nielegalności wywiezienia małoletnich nie została na obecnym etapie wystraczająco uprawdopodobniona.

Nie można zgodzić się także z pozwanym co do tego, że świadczenia alimentacyjne w łącznej kwocie 1200 zł miesięcznie przekraczają jego możliwości majątkowe i zarobkowe. Skarżący nie wskazuje dokładnie, jaki miesięczne dochody uzyskuje, częściowo jedynie podaje, jakie wydatki musi ponosić w związku z utrzymaniem swoim oraz posiadanego gospodarstwa. Deklaruje jednocześnie łozenie na rzecz dzieci łącznie kwoty 900 zł na miesiąc. Możliwości zarobkowe pozwanego nie są jednak małe, zważywszy na jego wiek, stan zdrowia, uzyskane doświadczenie w pracach za granicą. Nie musi on przecież prac dorywczych wykonywać w miejscu zamieszkania, zaś praca w gospodarstwie rolnym ma charakter sezonowy. Pamiętać także należy, iż poza małoletnimi uprawnionymi skarżący nie ma innych osób na utrzymaniu.

Odnośnie prezentów wysyłanych dzieciom przez pozwanego, zauważyć trzeba, że nie mogą one wpływać na ograniczenie świadczeń koniecznych dla pokrycia niezbędnych kosztów utrzymania małoletnich.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podst. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.